

capo I

1. V kalužích, po dešti umíněném,
zrcadlí se nebe a pouliční šed
Utonulá v moři anonymních tváří,
s pocuchanou vírou, jak Magdaléna Máří,
Špičkou boty lehounce ten chmurný obraz světa roztrhám.

R: Kdo zkouší stavět most mezi černou a bílou,
mezi ošklivostí slov a krásou labutí.
Kdo hledá souvislost mezi důvěrou a vírou,
narodil se v prázdném století.

2. Do větru jdou slova plná přání.
Není vůbec snadné hledat stejnou řeč
S večerem, když člověk cítí osamělost
Nemusí hned s lahví hrát si na dospělost
Spočítej si hvězdy a hned se najde cesta kudy dál

R: Kdo zkouší stavět ...

3. Na cestu nám ještě slunce svítí
Proč si lámat hlavu se ztrátou iluzí
Najdeme-li v sobě i pro druhé chvílku
Neskončila ještě doba romantických snů
Znovu s moudrou hloupostí vracíme se zpátky do lesů

R: Kdo zkouší stavět most mezi černou a bílou,
mezi ošklivostí slov a krásou labutí.
Kdo hledá souvislost mezi důvěrou a vírou,
narodil se v prázdném století.